

МЕРКИТЕ ЗА ОПАЗВАНЕ НА МОРСКОТО
БИОРАЗНООБРАЗИЕ В КОНТЕКСТА НА СВОБОДАТА
НА МЕЖДУНАРОДНАТА МОРСКА ТЪРГОВИЯ

Ас. д-р Мирослава Йорданова

Юридически факултет, Университет за национално и световно стопанство

Резюме: Настоящата статия обсъжда възможността мерките за опазване на морското биораз-

нообразие да получат легитимация като допустими изключения от принципа за свобода на търго-

вията по търговските споразумения, действащи в рамките на Световната търговска организация. За

тази цел, статията класифицира рисковете за морското биоразнообразие, породени от засиления

морски търговски обмен, и очертава общите и специфични проблеми пред позоваването на общите

изключения по търговските споразумения, предвид особеностите на системата на СТО. Направен е

кратък преглед на съществуващия режим на защита на морското биоразнообразие в Европейския

съюз. Статията заключава, че разглеждането на мерките за опазване на морското биоразнообразие

като изключения от общия режим по търговските споразумения не допринася за опазване на със-

тоянието на Световния океан, поради което предлага алтернативни мерки за защита, които не

включват ограничителни търговски мерки и които са съвместими с поетите задължения от държа-

вите, членувачи както в СТО, така и в ЕС, включително Република България.

Ключови думи: морско биоразнообразие, Световна търговска организация, ограничителни

търговски мерки

MARINE BIODIVERSITY CONSERVATION
MEASURES IN THE CONTEXT OF FREEDOM
OF INTERNATIONAL MARITIME TRADE

Assist. Prof. PhD Miroslava Yordanova

Faculty of Law, University of National and World Economy

Summary: The present article discusses the legitimacy of measures protecting marine biodiversity as

permissible exceptions to the principle of freedom of trade under trade agreements operating within the

World Trade Organization. To this end, the article classifies the risks to marine biodiversity posed by increased

maritime trade and outlines the general and specific problems facing the invocation of general

exceptions under trade agreements, given the particularities of the WTO system. A brief overview of the marine biodiversity protection regime in the European Union is made. The article concludes that framing measures protecting marine biodiversity as exceptions to the general regime under trade agreements does not contribute to protecting the World Ocean, therefore it proposes alternative protection measures that do not include restrictive trade measures and that are compatible with the obligations of member states of both the WTO and the EU, including the Republic of Bulgaria.

Key words: marine biodiversity, World trade organization, trade restrictive measures

МЕЖДУНАРОДНОПРАВНО
ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА

СЪТРУДНИЧЕСТВО

ЗА

МЕЖДУНАРОДНИ МОРСКИ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ

Мирослава Йорданова

INTERNATIONAL COOPERATION FOR PREVENTION
OF INTERNATIONAL MARITIME CRIMES

Miroslava Yordanova

Abstract: This article discusses existing treaty and judicial mechanisms to counter international maritime crimes. The key role of global and regional cooperation in the formation of common policies at the global and respectively at the regional level is emphasized, and the possibility of converging the positions of states within the existing international organizations is set forth. The author discusses some debatable issues regarding the jurisdiction of the International Criminal Court and the ad hoc tribunals on charges of maritime crimes.

The article concludes that the various preventive mechanisms should be strictly coordinated with each other, and that the effectiveness of the mechanisms for regional cooperation can be increased through the cooperation of the United Nations.

Keywords: maritime crimes; prevention; International Maritime Organization; International Criminal Court.

FEATURES OF MODERN ACTS OF PIRACY AS A MARITIME CRIME

Miroslava Yordanova

Department of International Law and EU Law, Faculty of Law, University of National and World

Economy, Bulgaria, miroslava_yordanova@mail.bg

Abstract: There are a number of features of modern acts of piracy as a maritime crime. Thus the emphasis of this paper is an examination of "piracy," one of the oldest maritime crimes whose commission is still relevant today. Piracy is on the rise, and it represents a danger to marine security. Piracy is exceedingly socially damaging and dangerous, according to international law. The following are the directions in which piracy occurs: obstructing free navigation; threatening the lives of passengers and ship crews; challenging maritime security; negative impact on international trade relations. The Anti-Piracy Convention of 1926 was one of the earliest attempts to design and construct a complete international framework to combat piracy. Because no agreement has been achieved between UN members, this act remains unenforceable. The 1958 High Seas Convention establishes the legal framework for piracy. Piracy is defined as the use of violence, detention, and plunder by one vessel against another at sea. Because these requirements are listed in order, they must be defined. The definition of "piracy" is formed by combining Art. 15 of the 1958 Convention with Art. 101 of the 1982 Convention, which considers the definition of piracy in different ways. Piracy is defined as any unlawful act of violence, detention, or robbery intended against another ship, aircraft, or humans or their goods on board on the high seas; against a ship, aircraft, or people on board on the high seas, property in a location outside of any state's authority, etc. The definition of the term "piracy" is examined in this study; the main and most dangerous points of potential attacks are identified; cooperation between countries in the most dangerous areas is emphasized; and the crime of "robbery" committed against passengers and crew is considered to be part of acts of piracy. When it comes to collaboration between countries in the most dangerous regions, it's vital to remember that one of the ways to improve stability in these areas is to join forces with countries that can't guarantee their own security. In the current work, we look at scenarios in which pirates assault ships. The current study examines situations in which pirates attempt to seize control of a maritime vessel in the event of a pirate attack. These activities put ships near the accident in danger,

and they also endangered the marine environment at risk after the capture. Port security must be improved. Pirates' activity is generally aimed to stealing money and goods from ships, as well as physical and emotional harassment of crew members and passengers, which can lead to death. One of the measures taken in this direction was the International Maritime Organization's establishment of the International Ship and Port Facility Security Code (ISPS Code).

Keywords: maritime crimes; piracy; international law; robbery.

ОСОБЕНОСТИ НА СЪВРЕМЕННИТЕ АКТОВЕ НА ПИРАТСТВО КАТО МОРСКО

ПРЕСТЪПЛЕНИЕ

Мирослава Йорданова

Катедра „МП и ПЕС“, Юридически факултет, Университет за национално и световно стопанство,

България, miroslava_yordanova@mail.bg

Резюме: Наблюдават се редица особености на съвременните актове на пиратството като морско престъпление. Предмет на настоящата статия е анализ на едно от най-старите морски престъпления, чието извършване е актуално и на настоящ етап – “пиратството”. Актовете на пиратството нарастват тенденциозно и оказват негативно влияние върху сигурността на море. От международноправна гледна точка пиратството има изключително общественоопасно и вредно значение. Насоките, в които се проявява, са следните: възпрепятстване на свободното корабоплаване; пряко застрашаване живота на пътниците и екипажите на корабите; затруднено осигуряване на сигурността на морските пътища; вредоносно влияние върху международните търговски отношения. Сред първите опити за кодифициране и изграждане на цялостен международноправен механизъм срещу пиратството е Конвенцията за борба с пиратството от 1926 г. Този акт остава без правно приложение, тъй като между членовете на ОН не се постига съгласие. Пиратството получава своята законодателна уредба в Конвенцията за открито море от 1958 г. Разглежда се и дефиницията за „пиратство”, изведена въз основа на чл. 15 от Конвенцията

от 1958 във връзка с чл. 101 от Конвенцията от 1982 г., съобразно която дефиниция пиратството се разглежда в няколко насоки. Следните действия се квалифицират като пиратство: всеки неправомерен акт на насилие или задържане или акт на

KNOWLEDGE – International Journal

Vol.52.1

140

грабеж, който е насочен: срещу друг кораб или въздухоплавателно средство или срещу лицата или имуществото им, на борда им в открито море; кораб или въздухоплавателно средство, лица или имущество в място, което не е под юрисдикцията на нито една държава и др. В хода на настоящото изследване се анализира дефиницията за понятието „пиратство“; очертават се основните и най-опасни точки на потенциални нападения; обръща се внимание на сътрудничеството между държавите в най-рисковите райони; разглежда се престъплението “грабеж”, извършвано срещу пътници и екипаж, като част от актовете на пиратството. По въпроса за сътрудничеството на държавите в най-рисковите региони е важно да отбележим, че един от подходите за укрепване на стабилността в тези райони е обединение на усилията между тези държави, които не са в състояние сами да осигурят сигурността си. В настоящия труд се обръща внимание на случаите, в които в хода на пиратските нападения пиратите правят опити да установят контрол върху морския плавателен съд. От тези действия възниква опасност за корабите в близост до инцидента, както и за замърсяване на морската среда след завземането. Възниква необходимост правоохранителните органи да повишат сигурността на пристанищните центрове. Дейността на пиратите обикновено е насочена към кражба на пари и стоки от кораби, както и към физически и емоционален тормоз на членовете на екипажа и пътниците, който може да доведе до смърт. Една от предприетите мерки е създаването от Международната морска организация на Международния кодекс за сигурност на корабите и пристанищните съоръжения (ISPS Code).

Ключови думи: морски престъпления; пиратство; международно право; грабеж.

МОРСКАТА СИГУРНОСТ – ФАКТОР ЗА НАМАЛЯВАНЕ НА МЕЖДУНАРОДНИТЕ МОРСКИ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ.

Authors

Йорданова, Мирослава

Abstract

Modern maritime security issues have a great importance for Bulgaria. However, in view of the fact that the Law of the sea is governed mainly by the United Nations Convention on the Law of the Sea adopted in 1982, there is a leading international law approach. In this regard, one of the purposes of this paper is to consider the content of the concept of "maritime security". It is required to identify and analyze the components of maritime security as well as to synchronize legislation between countries in the field of both maritime and criminal law. The marine environment predisposes to the commission of a large number and different types of crimes. Most common threats are: transportation of illegal immigrants by sea, theft and fraud of goods, smuggling of drugs, illegal transportation and trading weapons and chemicals, armed robbery and piracy, terrorist acts, proliferation of weapons of mass destruction, as well as crimes against the environment. In order to identify mechanism to overcome the abovementioned threats, we need to pay attention to the role of international organizations in ensuring maritime security, namely: NATO, the UN, the International Maritime Organization and the European Maritime Safety Agency. Considering the fact that in general there is a lack of adequate measures ensuring High seas security, we shall overview the processes revealing the necessity of sanctioning mechanisms and strategies for overcoming the addressed at the current paper, problem. Important aspects of the maritime security are: Satellite System INMARSAT, legal acts adopted by the above stated international organizations. The legal acts must be systematized especially considering the dynamic changes in the conditions for the functioning of international security. In this line of thinking, it is necessary to follow current trends in order to build a well-functioning system of institutions at international level.

Subjects

MARITIME piracy; UNITED Nations Convention on the Law of the Sea (1982); ENVIRONMENTAL crimes; DRUG traffic; TERRORISM; CHEMICAL weapons;

FEATURES OF MODERN ACTS OF PIRACY AS A MARITIME CRIME

Miroslava Yordanova

Department of International Law and EU Law, Faculty of Law, University of National and World

Economy, Bulgaria, miroslava_yordanova@mail.bg

Abstract: There are a number of features of modern acts of piracy as a maritime crime. Thus the emphasis of this paper is an examination of "piracy," one of the oldest maritime crimes whose commission is still relevant today. Piracy is on the rise, and it represents a danger to marine security. Piracy is exceedingly socially damaging and dangerous, according to international law. The following are the directions in which piracy occurs: obstructing free navigation; threatening the lives of passengers and ship crews; challenging maritime security; negative impact on international trade relations. The Anti-Piracy Convention of 1926 was one of the earliest attempts to design and construct a complete international framework to combat piracy. Because no agreement has been achieved between

UN members, this act remains unenforceable. The 1958 High Seas Convention establishes the legal framework for piracy. Piracy is defined as the use of violence, detention, and plunder by one vessel against another at sea. Because these requirements are listed in order, they must be defined. The definition of "piracy" is formed by combining Art. 15 of the 1958 Convention with Art. 101 of the 1982 Convention, which considers the definition of piracy in different ways. Piracy is defined as any unlawful act of violence, detention, or robbery intended against another ship, aircraft, or humans or their goods on board on the high seas; against a ship, aircraft, or people on board on the high seas, property in a location outside of any state's authority, etc. The definition of the term "piracy" is examined in this study; the main and most dangerous points of potential attacks are identified; cooperation between countries in the most dangerous areas is emphasized; and the crime of "robbery" committed against

passengers and crew is considered to be part of acts of piracy. When it comes to collaboration between countries in the most dangerous regions, it's vital to remember that one of the ways to improve stability in these areas is to join forces with countries that can't guarantee their own security. In the current work, we look at scenarios in which pirates assault ships. The current study examines situations in which pirates attempt to seize control of a maritime vessel in the event of a pirate attack. These activities put ships near the accident in danger, and they also endangered the marine environment at risk after the capture. Port security must be improved. Pirates' activity is generally aimed to stealing money and goods from ships, as well as physical and emotional harassment of crew members and passengers, which can lead to death. One of the measures taken in this direction was the International Maritime Organization's establishment of the International Ship and Port Facility Security Code (ISPS Code).

Keywords: maritime crimes; piracy; international law; robbery.

PREVENTION OF MARITIME PIRACY AS A MAIN PRIORITY OF MODERN

MARITIME LAW

Miroslava Yordanova

Department of International Law and EU Law, Faculty of Law at University of National and World

Economy, Bulgaria, myordanova@unwe.bg

Abstract: Countering acts of piracy is recently establishing as a more important task, an urgent and up-to-date issue for states and international organizations. That is as a result of the recently increased acts of piracy and their concentration in different areas such as Southeast Asia. In order to ensure effective prevention against these crimes, it is necessary to pay attention first of all to the processes underlying the implementation of maritime piracy and the existence of pirate groups. In this activity, international organizations are of great importance, which through cooperation and exchange of information can most objectively reach the factors that cause these crimes. It is these actions that require a revision of the entire legal framework concerning maritime piracy. In fact, piracy is developing in regions with underdeveloped countries, which are unable to provide effective protection for their territorial waters and to stop the development of piracy acts. Furthermore, the question is: Taking into account these new conditions, isn't it necessary to change the practice in general and the practice of the Committee on International Law, taking into account that political and religious goals cannot stand as a basic ground behind the motives of piracy? The following question may be raised as well: Is there any argumentation on a statement that member of a crew of a ship on which an act of piracy is being committed is not the subject of a committed maritime piracy crime? The prevention of piracy should also take into account the trend of increasing levels of international trade and economic relations between countries, especially in Asia. On this basis, the use of maritime transport will increase in the future, which multiply the vulnerability of the territorial and high seas to piracy. On the ground of increasing piracy offences in the Southeastern Asia region the international community decides to establish International Maritime Bureau and Regional center for piracy acts reports at Kuala Lumpur in

1992. However, despite these actions, acts of piracy are not diminishing. In essence, the problems related to the prevention of acts at sea, and in particular piracy, fall within the tasks and competencies of both the specialized international organizations and the countries represented in them. The problems of piracy are considered in the UN. When countering acts of piracy, it is necessary to adopt effective and proved legal measures in order to guarantee a secure navigation and a secure use of the maritime space. As an additional measures in counteracting acts of piracy, next to the United Nation Convention of the Law of Sea, established legal acts in the International Convention for Maritime Searching and Saving (adopted in 1972) can be executed as well. Furthermore, it can be stated without any doubt that the piracy is a problem affecting not only a specific region in which these crimes are most common, but the entire international community. If the approach of states and international organizations to the most vulnerable areas is not deepened, there will be a sense of impunity for criminals of piracy, which in turn will encourage them to expand and commit these crimes. Achieving effective prevention is determined by two prerequisites. The first is an efficient and flexible legal framework, and the second is the strengthening of interstate, regional and international cooperation.

Keywords: piracy, counteracting, cooperation, international organizations

ПРЕВЕНЦИЯТА НА МОРСКОТО ПИРАТСТВО КАТО ОСНОВЕН ПРИОРИТЕТ НА СЪВРЕМЕННОТО МОРСКО ПРАВО

Мирослава Йорданова

катедра „МП и ПЕС“, Юридически факултет, УНСС, България,
myordanova@unwe.bg

Резюме: Противодействието на актовете на пиратство става все по-важна и актуална задача за държавите и международните организации. Това се дължи на нарастване на актовете на пиратство напоследък и тяхното концентриране в дадени райони като например Югоизточна Азия. За осъществяване на ефективна превенция срещу тези престъпления е необходимо да се насочи вниманието най-напред към процесите, стоящи в

основата на осъществяване на морското пиратство и съществуването на пиратски групи. В тази дейност от голямо значение са и международните организации, които чрез сътрудничество и обмен на информация могат най-обективно да достигнат до факторите, предизвикващи тези престъпления. Именно тези действия предполагат извършването на ревизия на цялостната правната уредба, засягаща въпросите на морското пиратство. Всъщност пиратството се развива в региони със слаборазвити държави, които не са в състояние да осигурят добра охрана на своите териториални води и да се пресекат развитието на пиратските актове. В този смисъл не следва ли при отчитане на новите условия да се видоизмени практиката включително и на Комисията по международно право, че зад мотивите на пиратството не могат стоят политически и религиозни цели? Също така може да се постави въпросът дали е аргументирано становището, че член на екипажа на кораба, върху който се извършва акт на пиратство, не представлява субект на извършване на престъплението пиратство. Превенцията на пиратството следва да отчита и тенденция към нарастването на нивата на международната търговия и икономическите отношения между държавите, особено в Азия. Въз основа на това ползването на морския транспорт ще нараства за в бъдеще, поради което уязвимостта на териториалното и открито море се засилва при извършване на пиратски набези. Въз основа на нарастващия брой пиратски нападения в региона на Югоизточна Азия международната общност решава да създаде Международно морско бюро и Регионален център за съобщаване на пиратските актове в Куала Лумпур през 1992 г. Независимо от тези действия обаче актовете на пиратство не намаляват. По същество проблемите, свързани с превенцията на актовете на море и в частност пиратството, влизат в задачите и компетенциите както на специализираните международни организации, така и на държавите, представени в тях. По-конкретно проблемите на пиратството се засягат и

от ООН. При противодействието на актовете на пиратство е наложително да се прибегне до приемане на работещи правни мерки, с които да се гарантира и сигурността на мореплаване и ползване на морското пространство. Като допълнителни механизми към КООНМП при противодействието на актовете на пиратство може много успешно да се ползват и предвидените правни възможности в Международната конвенция за търсене и спасяване на море (приета през 1979 година). Във

връзка с гореизложеното е очевидно, че пиратството е проблем, засягащ цялата международна общност, а не само конкретен регион, в който тези престъпления се извършват най-често. Ако подходът на държавите и международните организации към най-уязвимите райони не се задълбочи, ще се създаде чувството за безнаказаност на извършителите на пиратски актове, което от своя страна ще ги подтикне към разширяване на обхвата и към извършването на тези престъпления. Постигането на ефективна превенция се обуславя от две предпоставки.

Първата е ефективна и гъвкава правна уредба, а втората – засилване на междудържавното, регионалното и международното сътрудничество.

Ключови думи: пиратство, противодействие, сътрудничество, международни организации.

БОРБА С МЕЖДУНАРОДНИЯ МОРСКИ ТЕРОРИЗЪМ

д-р Мирослава Йорданова,

катедра „МП и ПЕС“, ЮФ, УНСС,

e-mail: myordanova@unwe.bg

Резюме: Статията анализира същностната характеристика на престъплението международен морски тероризъм. Обсъдени са глобалните механизми за противодействие на морския тероризъм. Те представляват система от правни норми и механизми, които са част от значимата дейност, която се осъществява не само от ООН, но и от регионални организации. В ЕС са създадени нормативни условия и механизми за сътрудничество по наказателноправни въпроси на ЕС. Посредством тези обстоятелства се цели да се създадат механизми, които да гарантират сигурността, върховенството на закона и справедливостта в границите на ЕС. Формите

на взаимодействие между държавите при борбата с международния морски тероризъм произтичат както от международното право, така и от създадените международни правораздавателни институции. Сътрудничеството между държавите за противодействие на международния морски тероризъм не може да е хаотично. То трябва да е във връзка и в съответствие с изградените механизми и форми на сътрудничество в една изключително специфична сфера, каквато е сътрудничеството по наказателноправни въпроси.

С оглед нарастващите заплахи, произтичащи от все по мащабната международна престъпност се прави предложение да се предприемат конкретни методични мерки с научнотеоретическо значение.

Ключови думи: морски тероризъм, международно престъпление, сътрудничество, наказателноправни въпроси, международни правораздавателни институции;

COMBAT INTERNATIONAL MARITIME TERRORISM

Doctor Miroslava Yordanova

Department of International Law and EU Law, Faculty of Law at

University of National and World Economy,

e-mail: myordanova@unwe.bg

Summary: In this article we will try to analyze the concept of international maritime terrorism crime. The discussion in the current article engages the global mechanisms for combat international crime maritime terrorism. These methods represent a system of legal regulations and mechanisms as part of significant activity carried out not only by the UN but also by regional organizations. The European Union establishes legislation grounds and mechanism for collaboration in criminal law affairs. The various ways of interaction between countries when fighting maritime terrorism emerge both from the international law and the established international judicial institutions.

The collaboration cannot be chaotic; it should be in accordance with the established mechanisms and forms of cooperation in this very specific field (Collaboration in criminal law affairs). Considering increasing threats arising from the expansion of international crime, it is suggested that concrete measures (once that have academic and theoretical importance) are taken into account.

Keywords: maritime terrorism, international crime, cooperation, criminal law affairs, international crime institutions